

□

Večer tisíce a jednoho pohledu.

Mohu říci, že večer byl nabitý filmy nejširšího spektra zájmů tvůrců.

Jako Šeherezádiny pohádky krmil oči a uši přítomných nápady a náměty od cestopisů až po experimenty. A stejně tak nevystačil s vyměřeným časem a zfilmované myšlenky a otázky přesáhly nejen promítací čas, ale jistě doprovázely každého diváka ještě dlouho a daleko po odchodu z Klubu.

Vladimír Janíček – DAVIS,

Pan Janíček nám dal nahlédnout další kousek ze své skládačky jménem Amerika. Charakteristickým rukopisem načrtnutý cestopis ukázal kus světa, kde se rozhodně jenom nestřílí a neloupí jako na divokém západě, ale naopak dbá se na dodržování dopravních předpisů, a dokonce existují klidné čtvrti, kde se nekrade.

Václav Jágr – UČENÍ JE MUČENÍ 2

Remake rodinného filmu o růstu mladého muzikanta. Pan Jágr se dílem od díla lepší a stává se opravdovým filmařem, který má oči a umí se jimi dívat. Přerostl již možnosti svého filmujícího fotoaparátu, a uzrál čas postoupit o stupínek výše. Proto se na jeho hlavu snesla kritika, nikoli však jako hana, ale jako dobře míněné rady pro někoho, kdo má na to se jimi řídit. Za prvé, jeden úhel pohledu kamery – rakurs- rozhodně nestačí. Není nic nudnějšího pro diváka, nežli série záběrů z jednoho místa. Není-li možno se při akci pohybovat, pomůže prostřih detailu. Za druhé, obraz redukovaný ze 30 snímků na 25 bude v pohybech vždy trhaný, což ruší a vypadá jako chyba autora. Fyzikální zákony se obejít nedají, a není-li možné se takovým místům při střihu vyhnout, zbývá jediné zaznamenávat na PAL kameru. A do třetice, komentář nesmí být prosekáný hluchými místy! Šum pozadí, citlivé zesílení a zeslabení nástupů a konců. A když už dabing, tak jediné synchronní.

Jaroslava Šťastná, Milan Haškovec – NOVÝ EDEN ZAHAJUJE

Docela povedená reportáž o otvírání fotbalového stadionu. První část je bezvadná, nápadité detaily, dobrá doprovodná hudba. Druhá část uvnitř stadionu je maximem možného ze stanoviska řadového diváka. Zde ale hudba ruší – jednak odporuje obrazu (když kráčí a měla by i být slyšet dechová kapela), jednak nechává diváka „nad věcí“, mimo stadion. Autentický zvuk by ho vtáhl do děje a tím i dovnitř.

Igor Goryunov – POHLEDNICE Z BENÁTEK

Opravdu než pohlednice, tedy soubor pohledů z Benátek. Brilantních pohledů, obraz jako víno, kompozice jak z partesu. Autor s manželkou se zjevují dost často, marně jsem pátral, odkud kam tančí – prostě jen tak z radosti, byli jsme tu.

Kolektiv mladých autorů – Medialog - videoklub Praha

Bez úvodního komentáře paní ředitelky a lektorky paní ing.Hnilicové nestravitelný němý experiment:

Několik jednobarevných figur čtyři minuty těká v okachlíkovaném prostoru, v závěru se

otevrou dveře, červená figura projde a venku se vmísí do hloučku běžně barevných. Bez vysvětlení, že jde o domácí úkol jak ztvárnit tak velké etické téma, totiž postoj k preimplantační diagnostice, bych nepochopil . Jde o alegorii Petriho misky a figurky jsou embrya určená k selekci. Jako doprovod širšího projektu na dané téma může zhlédnutí filmu přiblížit pocity tíhy učinit rozhodnutí. Kladný či záporný postoj jsem však nezaznamenal, možná ani nebyl v zadání. Rozhodně nejpůsobivější „biják“ večera, a na dlouhé přemýšlení.

Martin Krupa – LET'S PLAY (HRAJME SI)

Mezinárodně – a proto v angličtině – úspěšná minutová miniatuurka. Nepracujme, hrajme si, kdo si hraje, nezlobí ... Úvaha obrazově bezvadně ztvárněná koulemi na petanque. Jako předchozí film může (a chce ?) vyvolat polemiku, najde-li adresáta.

Eva Benešová – MODRÝ PTÁK VE STARÝCH STŘEŠOVICÍCH

Snad reportáž, snad dokument, snad vzpomínka. Squateři, alternativní kultura. Útržky děje, subjektivní záběry z davu lidí, kramářská píseň a vzkaz autorky – dál byla tma a nešlo točit. Z těchhle střípků několika barevných zrcadel se kaleidoskop=krasohled neposkládal.

Vlasatý, Vrbata a kol. – LETNÍ BOUŘKY

Digitální přepis (mimochodem, nepříliš kvalitní) osmičkového filmu z dávných dob, kdy ještě mladí členové videoklubu točili hrané filmy. A mladé a hezké členky si zahrály. Jistě by se dalo té detektivce leccos vytknout, ale spíš mě navádí k otázce, proč se dnes něco podobného v Klubu už netočí ? Anebo jinak, proč ti, co dnes podobné filmy točí a hrají, nejsou v Klubu ?

Eva Benešová – RODINNÝ KRONIKÁŘ

Také digitální přepis letitého a cenami ověřeného dokumentu. Jeden z „majstrštyků“ naší přední klubové dokumentaristky.

zaznamenal Petr Vančák